

De geschiedenis van de SVVN: Seizoen 1952 – 1953

Het jaar 1953 was een prachtig jaar voor iedereen die SVVN een warm hart toedraagt. Om te beginnen behaalde ons eerste elftal het eerste kampioenschap in de geschiedenis van de vereniging. En dat nog wel in het jubileumjaar, want het 25-jarig jubileum van SVVN zou later dat jaar gevierd gaan worden.

De competitie was spannend. Hoewel de eindstand anders doet vermoeden, wist de Volharding pas in de eindfase afstand te nemen van Enter Vooruit. Vervolgens moesten er enkele beslissingswedstrijden gespeeld worden tegen de kampioenselftal uit de andere in de 4^e klasser en deze was tegen VVOG uit Harderwijk.

S.V.V.N. 1 Kampioen 1952 - 1953.

Vlnr: W.ter Avest, S.Schuurman, G.Keizer, D.o.d.Dries, J.B.P.Paul, G.Freie, G.ter Avest, G.Tijhuis, M.Bergboer, A.Hallink, G.Harbers en G.Hekman.

De eerste wedstrijd werd thuis gespeeld en eindigde in een weinig overtuigende 1-0 overwinning. Aan inzet ontbrak het waarschijnlijk niet, want onze speler **W. ter Avest** kwam met zijn hoofd in aanraking met een tegenstander. Dat leverde een forse wond op die door dokter Bakker met 5 hechtingen behandeld. Als gevolg van deze blessure speelde SVVN een behoorlijke fase van de wedstrijd met 10 man. Dit leidde er toe dat VVOG op vrijwillige basis een eigen speler van het veld haalde, zodat beide teams 10 tegen

10 speelden. Een sportieve actie die respect verdient.

Deze uitwedstrijd in Harderwijk werd een week later met 2-1 verloren. Het was opnieuw geen beste wedstrijd. Gelukkig volgde er nog een beslissingswedstrijd waarin het een en ander goedge maakt kon worden.

Die beslissingswedstrijd werd gespeeld op het terrein van Hatto Heim. Dat werd een spektakel. Vanuit Nijverdal vertrokken vier bussen vol SVVN supporters naar Hattem, nog los van de vele supporters die de reis vanuit Nijverdal op eigen gelegenheid ondernamen. De bezoekers werden niet teleurgesteld: Zij zagen een zeer gewijzigd elftal een uitstekende wedstrijd op de mat leggen.

De wedstrijd begon nog wel ongelukkig. Als gevolg van een misverstand tussen doelman Schuurman en stopper Bergboer kwam SVVN op en 0-1 achterstand. Bergboer speelde voor het eerst dit seizoen centraal in de verdediging, hetgeen misschien tot onwennigheid leidde. Gelukkig raakte SVVN niet van de kook, Dankzij doelpunten van **D.op den Dries**, **G.Tijhuis** en **B.Leeftink** konden het team met een 3-1 overwinning huiswaarts keren. Het algemeen kampioenschap van de 4e klasse was daarmee een feit en dat hield tevens in dat SVVN promoveerde naar de 3e klasse.

S.V.V.N.1 Seizoen 1952-1953 dit elftal won de beslissingswedstrijd tegen V.V.O.G met 3:1 te Hattem en promotie naar de 3e klasse.

Staanste vlnr: indoor trainer Duitenmeijer, Ap Hallink, Gerrit Tijhuis, Dick op den Dries, Johan Paul, en Bertus Leeftink
Gehurkt: Marinus Bergboer, Henk Tijhuis, Willem ter Avest, Sibold Schuurman, Gerrit ter Avest en Gerrit Keizer.

Dat was nog niet het enige sportieve succes. Ook het derde elftal werd dit seizoen kampioen. Het bestuur beloonde deze prestatie door de spelers fl. 30,- beschikbaar te stellen. Of de heren dit bedrag hebben omgezet in bier of dat ze het op een andere nuttige manier hebben besteed, kunnen we niet achterhalen.

Sportief was het dus een succesvol seizoen, en ook bestuurlijk en financieel had SVVN de zaakjes goed op orde. Aan het begin van het seizoen laat de penningmeester weten dat de financiële zorgen te boven zijn

gekomen en men fl. 700,- in kas had. Hierdoor kon de renteloze lening van de voorzitter **G.**

Ponsteen ter hoogte van fl. 400,- terug worden betaald. Een aantal wanbetalers werd

gemaand om een keer over de brug te komen met wat ze de vereniging nog schuldig waren.

Nu er eindelijk wat financiële ruimte was, werd er voorgesteld om de jeugdspelers

een uitstapje aan te bieden. De junioren kregen een bustoer door de Achterhoek aangeboden. De kosten van dit uitstapje bedroegen fl. 25,- en voor een consumptie onderweg stelde het bestuur fl.20,- beschikbaar. Geen enorme bedragen, maar wel een aanwijzing dat de wederopbouw zijn vruchten begon af te werpen in de Nederlandse samenleving.

Om een beeld te krijgen van de financiële situatie in de jaren '50 is de volgende anekdote interessant: In 1953 maakte Gramsbergen een vergeefse reis naar Nijverdal. De wedstrijd tegen SVVN ging op het laatste moment echter niet door en moest op een later moment worden ingehaald. Om Gramsbergen tegemoet te komen in de dubbele reiskosten die ze hierdoor moesten maken, besloot ons bestuur om de helft van die kosten te vergoeden. Dit werd zeer gewaardeerd door de vv Gramsbergen.

Het vraagstuk rondom het al dan niet aanstellen van een betaalde trainer stak de kop ook weer op. Maar aangezien de spelersopkomst bij de trainingen nog steeds niet optimaal was, bleef het bestuur op het standpunt staan dat eerst de mentaliteit moest veranderen. Pas daarna kon er over het aanstellen van een betaalde trainer worden nagedacht. Wat betreft het verzorgen van zaaltrainingen werd er overleg gevoerd met De Zweef. Misschien konden de verenigingen op dat terrein in de toekomst gaan samenwerken.

Met De Zweef lijkt de relatie prima te zijn. Dat kan helaas niet gezegd worden van de relatie met Des. Zo wordt er binnen SVVN tot op bestuursniveau gesproken over het voorstel om geen wedstrijden meer tegen Des te spelen. Dit omdat deze vereniging SVVN op onsportieve wijze heeft bedrogen. Van welk bedrog precies sprake was, kunnen wij helaas niet meer achterhalen.

Inmiddels zijn de voorbereiding voor het jubileumfeest zijn in volle gang. Dat gebeuren zal later in 1953 plaatsvinden. De kosten werden op ongeveer fl. 1000,-

ingeschat en de organisatie krabde zich achter de oren bij het horen van dit bedrag. Zoals gebruikelijk werd er weer van alles ondernomen. Zo wilde men een bazaar organiseren. Ook zou de supportersvereniging een duit in het zakje moeten doen. Er zou een verloting worden gehouden en er werd een jubileumwedstrijd georganiseerd, waarvoor VV Nijverdal werd uitgenodigd. De bazaar zou uiteindelijk niet doorgaan. Als alternatief werd getracht een wedstrijd tussen twee eersteklassers te organiseren. Het was de bedoeling om AGOVV en Enschedese Boys naar Nijverdal te halen.

Als we de notulen van allerlei vergaderingen doornemen, zien we dat in 1953 veel grotere en kleinere initiatieven werden genomen om de vereniging verder uit te bouwen. Enkele daarvan zetten ze hier onder op een rijtje:

Het bestuur professionaliseerde door de functies van tweede secretaris en tweede penningmeester in te stellen. Hiervoor werden de heren **H. Tijhuis** en **A. Keizer** aangedragen en zij hebben de benoeming aanvaard.

Met ingang van januari 1953 krijgen de lagere senioren de gelegenheid om gebruik te maken van de zaaltraining die gegeven werden door de heer **Duitenmeijer**. Aan de gemeente zal worden gevraagd om een klaslokaal ter beschikking te stellen voor de training

Dat jaar wordt ook voor het eerst de wens uitgesproken om een eigen verenigingsblad uit te brengen. De meeste bestuursleden waren hier voorlopig nog op tegen. Uit ervaring bij zusterverenigingen bleek dat een dergelijk blad meestal niet lang stand hield. Het onvolprezen Voetbalvaria laat dus nog even op zich wachten.

Het verschijnsel medische sportkeuring doet zijn intrede. Ook bij SVVN gaan stemmen op om daarmee te beginnen. Het is natuurlijk een centenkwestie, want de

vraag is wie die keuringen moeten betalen: de vereniging of de individuele leden. Het bestuur besluit om hier op verenigingsniveau mee te beginnen.

Om de jeugd te verleiden om bij SVVN te komen voetballen, wordt afgesproken dat nieuwe jeugdleden van voetbalschoenen worden voorzien.

SVVN koopt voor fl.15.- enkele lantaarnpalen van de gemeente. Die zullen geplaatst gaan worden bij de nog aan te schaffen rijwielstalling. Van parkeerplaatsen voor auto's is dan natuurlijk nog geen sprake. Zoveel welvaart was er absoluut nog niet.

Dan nog enkele anekdotes die typerend is voor de jaren '50:

Tijdens de thuiswedstrijden van het eerste elftal zijn er altijd veel toeschouwers die vanaf de openbare weg toekijken. Van daaruit had men prima zicht en men hoefde op deze wijze geen entree te betalen. Enkele leden storen zich daaraan en ze komen met het plan om een doek langs de omheining van het veld te plaatsen. Dat zou een kostbare ingreep zijn, omdat er dan wel heel veel meters doek nodig zijn. Het plan werd dan ook op de lange baan geschoven.

In februari 1953 vindt in Zeeland de Watersnoodramp plaats. Als gevolg van een springvloed en een nachtelijke storm braken dijken door met enorme overstromingen als gevolg. Enkele duizenden mensen verdronken en complete dorpen werden jarenlang onbewoonbaar. Dit was de grootste naoorlogse ramp die ons land trof. Vanuit alle kanten werd hulp geboden. Zo ook door SVVN: De recette van de eerstkomende thuiswedstrijd werd in zijn geheel afgestaan aan het hiervoor bestemde hulpfonds.

1952-1953 4e klasse

1	SVVN	16	13	1	2	27	51	15
2	Enter Vooruit	16	8	6	2	22	45	29
3	Sportlust Glanerbrug	16	8	3	5	19	44	27
4	CJVérs de	16	8	3	5	19	28	21
5	Achilles	16	9	1	6	19	32	31
6	Deto	16	5	2	9	12	30	42
7	HHC	16	3	5	8	11	26	56
8	Gramsbergen	16	2	4	10	8	21	31
9	SSSE	16	3	1	12	7	20	45